

2222

DE SPIEGEL

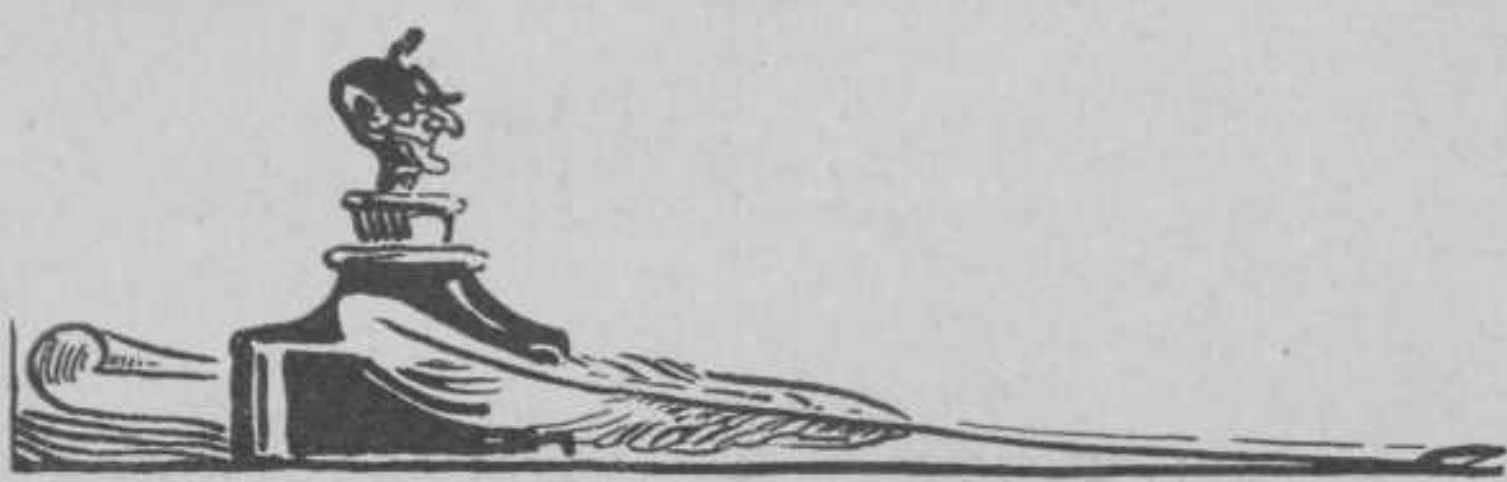
OFFICIEEL ORGAAN VAN HET DELFTSCH STUDENTENCORPS EN VAN DE CENTRALE COMMISSIE VOOR STUDIEBELANGEN

HOOFDREDACTEUR: G. W. KOOPMAN. GRIFFIER: H. R. S. TIJSSENS.
REDACTEUREN: R. VERLOREN VAN THEMAAT — T. KOMOR — W. VAN DER HAM — S. G. KRUYTBOSCH
L. C. SLOTH BLAAUBOER.

VERSCHIJNT WEKELIJKS, BEHALVE IN DE VACANTIËN. — DE JAARGANG LOOPT VAN SEPTEMBER TOT SEPTEMBER. — ABONNEMENT VOOR NIET-LEDEN V/H D.S.C. f 4.50 PER JAAR. — LOSSE NUMMERS f 0.25
ADVERTENTIËN PER GALJARDREGEL 12½ CENT.

UITGAVE EN ADMINISTRATIE: NAAMLOOZE VENNOOTSCHAP W. D. MEINEMA - HIPPOLYTUSBUURT 6
12e JAARGANG ZATERDAG 14 MAART 1936 8 BLZ. No. 25

L E E S T D E A D V E R T E N T I E S

REDACTIONEEL

Volgende week Vrijdag wordt er een nieuw jaar toegevoegd aan de leeftijd van het D. S. C. Laat ons op den vooravond van dien dag nagaan, of we met vreugde, dan wel met schaamte moeten terugzien op de twaalf maanden, die achter ons liggen. Het ligt in het geheel niet in onze bedoeling om een overzicht te geven van de gebeurtenissen, of ook onze aandacht gelijkelijk te verdeelen over de feiten van belang, integendeel: Zoo het inderdaad de functie is van een Redactioneel, kritiek uit te oefenen op het interne leven van het Corps, dan is het ook zijn goed recht te juichen, zoo daar reden toe bestaat. Uit dit oogpunt willen wij hier eenige regels wijden aan het afgelopen jaar en wel in het bijzonder aan de laatste maanden. Er zullen misschien velen onder de jongerejaars denken, dat er van achter Officieele tafels slechts gewezen kan worden op misstanden en slapte en gebrek aan activiteit. Helaas is dit steeds noodig geweest. Al liet ook in de rede, ter gelegenheid van de Senaatsoverdracht, hoewel zeer verward en eigenlijk niet gedurfd, zich een vroolijker toon hooren, toch bleef zij in de oude vorm gevangen. Op het oogenblik zouden wij echter ons anders wenschen uit te spreken over de onderwerpen, die het voorkomen van het Corps bepalen. Er is den laatsten tijd hard gewerkt, aan enthousiasme heeft het den sportieven ondervereenigingen niet ontbroken, getuige het groote aantal overwinningen, dat als van ouds weer in Delftsche handen viel. Apollo toonde over een groot aantal goed-werkende leden te kunnen beschikken. Vrije Studie is een nieuw leven begonnen, terwijl Debating, jammer genoeg nog met de belangstelling van te weinig leden, groote activiteit te zien gaf. In het Kerstnummer vestigde de Redactie er de aandacht op, dat het uitsterven van de Societeit na Nieuwjaar, een omstandigheid, die de laatste jaren viel waar te nemen, een gevaarlijk symptoom was van gebrek aan belangstelling en intensief Corpsleven. Ze sprak toen met hoop de wensch uit, dat het dit jaar anders zou gaan. Haar wensch is werkelijkheid geworden en al weet zeker lid van het bestuur der Societeit Phoenix dit aan een naderende oorlog, toch kunnen we niet anders dan onze vreugde te kennen geven over deze kentering in deze ons dierbare samenleving, die we noode zagen wegwijnen, en dat nog wel dank zij het feit, dat haar leden niet in staat waren hun tijd doelmatig te verdeelen tusschen studie en ontspanning, alsof zij niet inzagen, dat het één even belangrijk voor hen was als het andere. (Overigens laten we de uitspraak van het bestuurslid aan uw eigen kritiek over). Er is geen reden tot klagen. Welgemeend kunnen we den Senaat gelukwenschen, met de verjaardag van het Corps en met vertrouwen op de verwerkelijking, hem goede dingen toewenschen.

UIT' T ROODE KAMERDE

De viering van den 88sten Diës Natalis is vastgesteld op Donderdag 19 en Vrijdag 20 Maart.

De Senaat stelt zich voor deze viering als volgt te doen plaats vinden:

- Donderdag 19:
- 16—17 uur. Receptie van den Senaat op de Senaatskamer der Societeit Phoenix.
 - Van 17 uur af Muzikale Borrel.
 - 24 uur. Diësrede van den President van den Senaat.
 - Tooneelspel door het eerste jaar opgevoerd.
 - Kroegjool.
- Vrijdag 20:
- 11 uur. Begin der optocht van versierde sleeperskarren voor de Societeit Phoenix.
 - 14 uur. Einde der optocht in Hotel „de Valk” in Schipluiden.
 - 16 uur. Terugtocht in autobussen naar de Societeit Phoenix.
 - 16.30—18.30 uur. Borrel op de bovenetzaal der Societeit Phoenix.
 - 18.30 uur. Begin van het collation.
 - 21 uur. Aanvang van het groot gemeenschappelijk „Ganzenbord”-spel. (Uitleg in volgend nummer van de Spiegel).
 - 24 uur. Kroegjool. (Hongaarsche muziek).

Het is niet alleen noodzakelijk, doch ook een schoonen taak voor het eerste jaar, Corpsvereenigingen en disputen om de Delftsche burgerij in de Diës-feestvreugde te laten deelen, door een wel zeer bijzonderen optocht te organiseeren, waarin op materiele wijze de artisticeit, originaliteit en humor van het Corpsleven tot uiting wordt gebracht. Van Maandag, 16 Maart, af staan voor U, enthousiaste Corpsleden, sleeperskarren bij de Wed. Koot gereed teneinde door U omgetooverd te worden tot rijdende lustoorden.

Om U over het spannende animeerende en amusante Ganzenbordspel nader in te lichten, zal op Woensdag a.s. nog een extra nummer van „De Spiegel” uitkomen.

Het zal een schoone schakel zijn tusschen het feestelijke collation en de intieme kroegjool.

**

Het Verslag van de commissie tot verificatie en décharge van den Senaat '34—'35 zal van Zondag 15 Maart af op de bibliotheek ter lezing liggen.

**

Woensdag 18 Maart: Corpsvergadering op de Bovenzaal der S. P. ten 19.30 ure.

Agenda:

1. Opening.
2. Notulen.
3. Dispensatie.
4. Rondvraag.
5. Sluiting.

Namens den Senaat:
J. B. F. VAN HASSELT,
Secretaris.

VRIJE STUDIE.

De lezing van C. J. I. M. Welter over

De Politieke- en Economische toestand van Nederlandsch Indië op het oogenblik.

Nadat de voorzitter eenige woorden gewijd had aan de aanwezigheid van hoogleeraren en de hoop had uitgesproken, dat deze aangename omstandigheid de komende voorlezingen van Vrije Studie zou blijven sieren, gaf hij het woord aan den heer Ch. J. I. M. Welter.

De spreker deelde mee, dat hij, aangezien de stof zeer omvangrijk was, deze in drie deelen had verdeeld.

De drie deelen waren:

1. Economische toestand.
2. Inwendige politieke toestand.
3. Toestand in internationaal verband.

De economische toestand is hoewel niet rooskleurig, niet meer zorgwekkend, daar het laatste jaar een opleving valt te constateren, die de teekenen draagt van blijvende aard te zullen zijn. De jaren van 1929—1935 kenmerkten zich echter door de grootste economische ellende. Deze had echter nog veel erger kunnen zijn, zoo het bestuur in de voorafgaande jaren niet de noodzakelijke rem had opgelegd aan de buitensporige eischen van de vertegenwoordiging des inlandschen volks. Dank zij deze vrij voorzichtige financiële politiek, had de instorting niet zulk een catastrophale vorm aangenomen.

Teekenend voor de productie mogelijkheden in Indië was het, dat uit de statistische gegevens bleek, dat zelfs gedurende de jaren van de grootste depressie het quantum der uitgevoerde goederen weinig daalde, van 100 tot ± 97 , terwijl de prijs tot onder $1/3$ van zijn oorspronkelijke hoogte kwam.

Door deze krachttoeren, waarbij terwille van het op gang houden der bedrijven zeer veel verloren is en ingeteerd op kapitaal, staan we nu tegenover een Indië, dat om nieuwe ondernemersmoed vraagt en om het vertrouwen van nieuwe beleggingen.

Spreker vestigde er vooral de aandacht op, dat Nederlandsch Indië nog steeds een land van onbepaalde mogelijkheden genoemd mag worden, dank zij haar intrinsieke eigenschappen, als daar zijn: haar gunstige ligging, de rijkheid van den bodem, het overheerschend goede klimaat en de liefelijkheid der bevolking.

In zijn beschouwing omtrent de aard van den inlander en diens verhouding tot het Nederlandsche gezag, begon de heer Welter met er de aandacht op te vestigen, dat de bevolking van de archipel bestaat uit intelligente menschen, die gevoel voor vorm hebben, en voor wie de rechtvaardigheid een hoog goed is. Hun lijdzaamheid en geduld, hun opofferingsgezindheid gedurende de moeilijke jaren, schijnt de grootste bewondering af te dwingen. Spreker noemde in dit verband eenige veelzeggende getallen: „Halveering van loon werd goedschiks aangenomen.” Overigens besprak hij ook, dat de Hollander wel bij uitstek geschikt was met Oosterlingen om te gaan, door zijn gezag uit overwicht, zijn soepele gemoedelijkheid, zijn uitgesproken gevoel voor vorm enz. enz.

Ondanks deze harmonie schijnt het den laatsten tijd nog al eens te haperen in de vriendschappelijke verhoudingen. De heer Welter liet de verschillende anti-Hollandsche verenigingen de revue passeeren en vertelde apart nog iets over den persoon van Ir. Soekarno, die werd opgesloten, om een streep te zetten achter zijn agitatorsloopbaan, later weer werd vrijgelaten, maar toen bleek, dat deze man het opruien niet kon laten, op zeer zachtzinnige wijze naar het geheel Roomsche Katholieke Flores werd verbannen, waar hij geen kwaad kon doen.

Volgens den spreker is de verhouding tusschen Hollander en Inlander voortreffelijk, hoewel de laatste streeft naar volledige onafhankelijkheid.

Wat de internationale positie betreft.

Spreker gaf in hoofdlijnen het verloop der politiek betreffende de Stille Zuidzee en de aangrenzende rijken en kolonieën.

Hij vestigde er de aandacht op, dat Nederlandsch Indië in een knooppunt ligt: geographisch, economisch en strategisch. Dat een dergelijk gebied alleen rust kan beleven, zoo het zich in handen bevindt van een kleine mogendheid is duidelijk, daar het anders een blijvend twistpunt zou vormen, tusschen de groote koloniale machten.

Toch mag Nederland niet alles laten afhangen van de onderlinge naijver der Indië omgevende machten, die zijn veiligheid garandeert. Dit evenwicht is uiterst labiel en het is dan ook de plicht der regeering te zorgen voor een stabiliseerend contragewicht in den vorm van een vloot en een militaire macht, die eventueel in staat zullen zijn, tenminste een eerste stoot op te vangen.

G. K.

CONFERENTIE OVER HET UNIVERSITEITSVRAAGSTUK.

Deze conferentie werd naar aanleiding van het rapport Limburg, betreffende de overbevolking van de Hoogeschoolen, door het Nederlandsch Comité der International Student Service (I. S. S.), georganiseerd. Circa 150 ingeschrevenen van alle Hoogeschoolen in Nederland en Vlaanderen (er was ook een afgevaardigde uit Gent) hebben aan deze conferentie deelgenomen, en kwamen tezamen op het prachtige Woudschoten bij Zeist, onder leiding van Mr. Fockema Andreae. De Delftenaar die zich op een dergelijke bijeenkomst vertoont, gevoelt zich in een ietwat uitzonderlijke positie te midden van talloze vertegenwoordigers van de meest verschillende stroomingen. Hij bemerkt spoedig tot een bepaalde categorie gerekend te worden.

In een zestal lezingen met debat werd het Universiteitsvraagstuk van verschillende kanten belicht. Wat ons voor Delft van belang scheen, willen wij zeer in 't kort mededeelen.

Uit het rapport Limburg bleek, op grond van statistische gegevens, dat van een sterke overbevolking der Hoogeschoolen sprake is. Voor Delftsche ingenieurs bedraagt 't aanbod circa tweemaal de vraag. Het aantal werkelooze afgestuurden bedraagt reeds 1400!

Hierbij zij echter opgemerkt dat de goeden nog gemakkelijk een plaats vinden.

Men kan aan dit euvel in principe tegemoet komen door: 1e. beperking van 't aantal studeerenden (numerus clausus); 2e. werkverruiming voor academici.

Ten aanzien van 't eerste punt was men algemeen van meening dat een geschikte basis voor selectie uiterst moeilijk te vinden is. Financiële selectie werd, als onrechtvaardig, verworpen. Selectie naar geschiktheid werd een utopie geacht (tests enz.). Verbetering van 't peil der aankomenden moet in verbetering van het middelbaar onderwijs gezocht worden.

Betreffende de werkverruiming werd gewezen op het feit dat het aantal werkzame academici per 1000 inwoners, in Duitschland bijna tweemaal zoo groot is als hier. Het moet in ons land dus mogelijk zijn, de beroepen waarin academici werkzaam kunnen zijn nog aanzienlijk te vermeerderen.

Een beletsel hiervoor is de ongeschiktheid van vele afgestuurden, door de langdurige studie, voor andere beroepen dan waarvoor zij direct zijn opgeleid (intellectueel ongeschikt voor routinewerk). Ten einde dit bezwaar te ondervangen zou een driejarige eindopleiding aanbeveling verdienen (zooals bij de Rotterdamsche Handels Hoogeschool).

Maar bovenal is noodig een meer algemeene bruikbaarheid van den academicus, die slechts verkregen kan worden door een reorganisatie van het Hooger Onderwijs.

Het beoefenen van de wijsbegeerte ten einde het wetenschappelijk denken te scholen werd algemeen gewenscht geacht. Dit moet het gemeenschappelijk fundament vormen zoowel voor de zuivere als voor de toegepaste wetenschappen.

Men was verder van meening, dat zooveel mogelijk alle faculteiten aan één Hoogeschool vereenigd moeten zijn, ten einde de verruimende invloed van het onderling contact te bevorderen. Als gevolg van deze concentratie zal het onderwijs in vakken als Economie en Staatsrecht meer tot zijn recht komen.

Ook werd het zoo vruchtbare contact tusschen Hoogeschool en afgestudeerden aanbevolen (vacantie cursussen, colloquia enz.). Om tot reorganisatie te komen is noodzakelijk een betere inrichting van het Bestuur der Hoogeschoolen, waarbij aan het wetenschappelijke element een belangrijke plaats moet worden ingeruimd. Men zal zich waarschijnlijk afvragen of het houden van dergelijke conferenties eenig nut heeft.

Naar onze overtuiging ligt de betekenis veeleer in 't onderling contact tusschen de verschillende groepen dan in de practische resultaten. Men maakt kennis met denkwijzen en opvattingen van Nijmeegsche katholieken, socialistische Amsterdammers, Utrechtsche natuurfilosofen, pessimistische meisjesstudenten, enz.

Stellig heeft deze conferentie bijgedragen tot het besef van de waarde van het contact tusschen alle studenten en tot verheldering van de gedachten over het Universiteitsvraagstuk, waarbij de Delftenaren veel nauwer betrokken zijn dan zij zelf wel denken. Hoezeer Delft reeds in een geïsoleerde positie is geraakt bleek wel uit het feit, dat slechts twee Delftenaren de conferentie bezochten.

Tot slot willen wij aansluiten bij de woorden van Prof. Kruyt dat, om tot verbetering van de bestaande toestand te geraken, in de eerste plaats bij de studenten zelf de wensch hiertoe tot uiting moet komen. In Delft zijn wij hier nog ver vandaan.

R. v. HASSELT.

J. BOON.

D.S.M.G. „APOLLO”.

Op Vrijdag 6 Maart j.l. heeft het D. S. M. G. „Apollo” zijn jaarlijksche uitvoering gegeven. In tegenstelling met vorige concerten was de Doelezaal goed gevuld, wat eigenlijk ieder behoort al het gevoel gaf, dat er iets bijzonders op til was. Dat was dan ook inderdaad het geval, zoowel door het feit, dat het voor Prof. de Haas het afscheidconcert zou zijn, als door het hooge peil der uitvoering. De benoeming van Prof. de Haas tot Eerevoorzitter van het Gezelschap droeg het karakter van een spontane hulding door de geheele zaal, die hierdoor in een passende stemming gekomen was tot het aanhooren van het eerste deel van het programma, de Abschiedssymphonie van Haydn.

Dit werk was, vergeleken bij hetgeen volgen zou, het zwakste. De moeilijkheden, die een bevredigende uitvoering van dit genre composities bieden, worden zoo licht onderschat. Dat wij van deze onderschatting getuige zijn geweest behoeft niemand te verwonderen, die de vereering van de programma-samenstellers voor het oeuvre van Haydn en Mozart kent. Ieder zal zich moeten aansluiten bij de lof over deze vooraanstaande meesters der Toonkunst. Iets heel anders is echter, of men nu juist uit hùn oeuvre een keuze moet doen voor een Apollo-uitvoering. Inderdaad, de noten zien er op het eerste gezicht niet moeilijk uit; en door de doorzichtige schrijfwijze valt het samenspel ook wel mee. Maar toch, juist deze doorzichtigheid maakt de partituur, waar geen overbodige noot in voorkomt, zoo kwetsbaar. De geringste ongelijkheid valt op, men schrikt van een valsche noot, een misplaatst accent. Ruwheid van toon verdraagt deze ragfijne muziek niet. En dan lijdt het werk van Haydn vaak aan muzikaal bijna onspeelbare Adagio's. Door hun langdradigheid is het slechts weinigen kunstenaars gegeven het boeiend voor te dragen. Niemand zal het dirigent en orkest kwalijk kunnen nemen, dat de Abschiedssymphonie bij het peil van den avond ten achter stond.

Het concert voor viool en hobo van Bach klonk veel beter. Misschien wel door het bezielende spel van Stotijn, die voor alle orkestleden de studie en uitvoering van dit werk tot een bijzondere vreugde moet hebben gemaakt. De taak van mej. Kalff als soliste naast den beroemden hoboïst was niet gemakkelijk. Jammer genoeg kwam haar spel weinig tot zijn recht. In het Adagio kon men genieten van haar mooie toon en gevoelige voordracht, maar in de andere deelen kon zij zich niet handhaven. Zij miste de voor dit werk zoo noodzakelijke concerttoon. Het is daarom te betreuren dat men, door de keuze van dit werk, van haar spel een onvolledige indruk heeft gekregen. Subliem klonk het Larghetto voor hobo en orkest van Johan Wagenaar. Stotijn heeft door zijn prachtige toon, ondersteund door de volle klanken van het orkest bij zijn toehoorders een onvergetelijke indruk achtergelaten. De compositie van Wagenaar leent zich er trouwens uitstekend toe, de hobo ten volle tot zijn recht te doen komen. Geen wonder, dat solist, dirigent en componist warm werden toegejuicht.

Tot slot werd op vlotte wijze de 1e Symphonie van Beethoven gespeeld. Onder leiding van den dirigent werd dit technisch niet gemakkelijke werk op boeiende wijze ten gehore gebracht. Na afloop werd de dirigent verrast met het gouden eerelidmaatschap.

Niemand zal de opgaande lijn, die het Muziekgezelschap sinds eenige jaren volgt, zijn ontgaan. De actieve leden worden talrijker, het orkest wordt grooter, en zoo langzamerhand gaat men aan het ensemble eischen stellen, die amateursmogelijkheden te boven gaan.

Inderdaad valt er nog te verbeteren; zoo was de toon soms wat grof, de inzetten onzeker. Het zou echter onrechtvaardig zijn dit als een gebrek aan te merken; men kan toch niet het orkest van zijn amateurskenmerken ontdoen. Wel kan, zooals ik reeds schreef, zooveel mogelijk vermeden worden, dat werken uitgevoerd worden, waarbij deze onvolmaaktheden hinderen. In dien zin verdienen Bach, Händel en Beethoven de voorkeur boven Haydn en Mozart.

Moderne werken zijn uiteraard, zoo zij technisch bereikbaar zijn, voor een amateurorkest zeer geschikt. Zoodoende kan iets bijgedragen worden tot het overwinnen van de schroom, zooniet afkeer, die velen ten opzichte van de moderne muziek koesteren. Elke nieuwe kunst moet men leeren begrijpen en waardeeren. En er is geen betere gelegenheid denkbaar om vertrouwd te raken met de nieuwe schrijfwijze, dan door de klanken op de repetities telkens weer te hooren. De keuze zal niet gemakkelijk zijn door de sterke blazersbezetting, die deze werken eischen.

Er liggen hier mogelijkheden om door het introduceeren van nieuwe werken in het Nederlandsche muziekleven een plaats in te nemen.

E. B.

DELFTSCHE SCHOUW

Eerstejaars feesten
Lagaborrelbeesten
Abbas de trots
der delftsche lots
Wentelde zich in de .ots.

Bestuur Societeit
Verblijd
met nieuw lid
boven zit
nu Baays
niet veel fraais
vooral praats en lawaai is
om hem heen
was er dan geeneen
beter?
Sam is uitgetreden
behoort tot het verleden,
tracht nu te vermijden
in het oorspronkelijk duister terug te glijden.

Apollo.
Corpsleden musicceeren
dineeren, paradeeren
met dames gehuld in zijden kleeren
burgers, proffen auditeeren
applaudisseeren, converseeren.
Muziekgezelschap ging vereeren
Hoogeleerden en muzikalen heeren
kransen, goud en Voorzitters-eere.
Vervolgens 'm snel in auto's smeeren
men kon op het bal geen stemming creeren
Pinokkio op zijn vriendjes teren
met groeiende champagnebeeren.
Om vier uur zonder te marchandeeren
begon men met stoffers de zaal uit te keeren.
Met nog overvloed van drank in het glas,
zat men te vijf uur op het gras.
Het bal van Tooneel veel beter was.

VEREENIGINGEN

SOCIETEIT „PHOENIX”.

Bij de laatste Bestuurswisseling heeft het Bestuur zich als volgt samengesteld:

T. Komor,	<i>President,</i>
P. H. Clay,	<i>Thesaurier,</i>
W. van der Ham,	<i>Bibliothecaris,</i>
H. R. S. Tijssens,	<i>Comm. v. h. Consumabel,</i>
T. F. Bastet,	<i>Comm. v. d. Inventaris,</i>
C. W. Bais,	<i>Archivaris, Vice-Secretaris.</i>

Namens het Bestuur,
C. W. BAIS,
Vice-Secretaris.

Delftsche Studenten Debating Club.

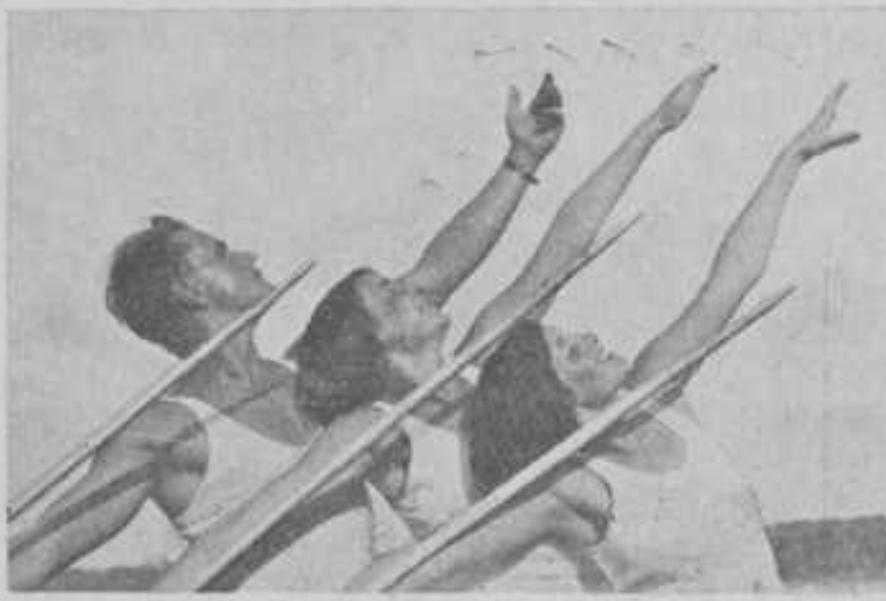
Vierde Huishoudelijke Vergadering op Dinsdag 17 Maart a.s., des avonds 8 uur in de Leeszaal der Societeit „Phoenix”.

Inleider: Dr. Philip J. Idenburg.

Onderwerp: De toekomst der Academisch Gegradueerden.
Stellingen: 1. De vraag der maatschappij naar academisch gevormden heeft zekere grenzen. Overschrijdt het aantal academisch gevormden deze grenzen dan moet dit worden beschouwd als een gevaar voor individu en gemeenschap.
2. Als gevolg van een sociologischen ontwikkelingsgang van eenige decennien is de genoemde toestand in ons land, gelijk elders in Europa, tot op zekere hoogte reeds ingetreden. Er is grond voor de verwachting, dat de desbetreffende verschijnse-len in de eerstvolgende jaren een veel ernstiger karakter zullen aannemen.

3. Onder deze omstandigheden ligt het op den weg der Overheid om te streven eenerzijds naar verruiming van het arbeidsveld der academisch gegradueerden, anderzijds naar beperking van hun accres. Maatregelen van laatst bedoelde strekking dienen te worden genomen bij het voorbereidend hooger en middelbaar onderwijs. Desnoods zal het aantal studenten voor bepaalde studierichtingen moeten worden gecontingenteerd. In verband met deze inleiding zij er op gewezen, dat het rapport der Commissie ter lezing ligt op de leestafel in de leeszaal.

Namens het Bestuur der D. S. D. C.,
W. A. WICHERS HOETH, *Secretaris.*

TREFT HET DOEL!!!

Werpt de speer 30, 40, 50 Meter ver en raakt!

TREFT HET DOEL OOK IN LEVEN,
verzekert U een verzorgde toekomst en een rustigen ouderdom
en treft dat doel door een

OLVEH-POLIS!

OLVEH van 1879 — Onderlinge Levensverzekering U.A. met winstdeeling - Kortenaerkade 1, den Haag

**STAATSMIJN
PRODUCTEN**

**BYBRANDSTOFFEN
HANDEL
V.H.S. OLIEMANS**

**1STE ROTTERDAMSCHER
MAATSCHAPPIJ VAN VERZEKERING TEGEN ONGEVALLEN**

Gevestigd te ROTTERDAM, Boompjes 8c
Telefoon 21234 (3 lijnen)

**ONGEVALLEN- &
AUTOMOBIEL-
VERZEKERING**

Vraagt inlichtingen en tarieven aan het
hoofdkantoor of de vertegenwoordigers.

GEVESTIGD 1864

**PATISSIER CUISINIER
P.M.v.DISSELDORP**

FA. GUSSENHOVEN
BINNENWATERSLOOT 30

Uitgebreide sortering
PAASCH-ARTIKELEN

Gevulde eieren
Crème eieren
en kuikens

TEL. 18 TEL. 18

N.V. MELKINRICHTING
„SAMENWERKING”
ZUIDEINDE 108 TELEPH. 995
DELFT

Onze VOLTANA

melk in flesschen is de
melk, waarin oproo-
ming en smaak, voed-
dingswaarde, kortom
alle bactericide eigen-
schappen van rauwe
melk, zijn bewaard ge-
bleven.

Alleen door eens proef
te nemen, kan de juist-
heid hiervan bewezen
worden.

Beleefd aanbevelend,
DE DIRECTIE.

ANNO 1912

Nic. VENEMA
TAILOR
ANNA PAULOWNASTR. 19
TELEF. 113126
DEN HAAG

ONTVANGEN:
**NIEUWE STOFFEN
EN MODELLEN**
1936

ROBINSON

Heeren-
schoenen
vanaf f 4.95

**HOUTEPIN'S
SCHOENHANDEL**
HIPPOLYTUSBUURT 29a
TELEFOON 4041

VOOR ZWAART
2-3 EN 4 KLEUREN

CLICHÉFABRIEK
„GRAVURA”
KRAYENHOFFSTR. 24-24a
TELEF. 11015 DEN HAAG

Kwaliteitscliché's!
Vraagt U eens aan!
Billijke prijzen.

**Overalls,
Witte Jassen**

Bij KOK krijgt U de juiste modellen,
goede kwaliteiten tegen lage prijzen

HEEFT **KOK**
OOSTEINDE 139 - DELFT - TEL. 11

„OZON”
VOORBURG

R.K.B.

WASSCHEN
STOOMEN

SPECIALITEIT: Hofleverancier

„ECON-TARIEF”
ook voor Heerenwasch.
HET VOORDEELIGST!

Vraagt inlichtingen:
TEL.: HAAG 778011.

Corpsleverancier

Spekslagerij
Oude Kerkstraat 9
Telefoon 178

Specialiteit in fijne
VLEESCHWAREN
OPGERICHT 1863

FIJNSTE ZAAK HIER TER
STEDE

Aanbevelend,
A. M. STEIJGER.

**N.V. BROUWERIJ
D'ORANJEBOOM
ROTTERDAM**

Bestelt voor gebruik THUIS in de BROUWERIJ
GEBOTTELD flesschenbier
Houdbaar en heerlijk van smaak

Hoofdagent: J. T. POST
Vrouwjutteland 14, Tel. 92, Delft

J. Baretta
Delft

Voorstraat 105 - Tel. 151
Postrekening No. 109854

Koopman
en Commissionnair in
**GROENTEN
EN FRUIT**
voor binnen- en buitenland

Leverancier
Societeit „Phoenix”

TECHN. HOOGESCHOOL

Wijziging in den lesrooster 1935—1936.

Met ingang van Woensdag 11 Maart 1936 wordt het college „Vliegtuigen, luchtschepen en de daarvoor gebruikte motoren” van Prof. P. Meyer voor studenten E_3^* , N_3^* , W_4^{**} , S_4^* , verplaatst van Donderdag 11—12 uur, naar Woensdag 9—10 uur, zaal 211.

In verband met de colleges van Prof. Dr. Ir. J. Goudriaan op Vrijdag van 10—12 uur en met bovenstaande wijziging zijn de colleges van Prof. Ir. G. Brouwer „Regulateurs” voor W_4 op Vrijdag van 11—12 uur en „Zuigerstoomwerktuigen” voor W_4^{**} op Donderdag 11—12 uur onderling verwisseld.

De Secretaris van den Senaat,
G. J. ELIAS.

Prof. Dr. Ing. Ir. H. S. Hallo maakt bekend, dat hij Donderdag 5 Maart zijn colleges heeft hervat.

PRIJSVRAAG.

Krachtens Art. 2, sub B, van het Statuur van het Fonds Gijsberti Hodenpijl, ingesteld bij acte, den 15en Januari 1913 voor den Notaris A. D. M. Post Uiterweer ter standplaats Delft verleden, schrijft de Afdeling der Algemeene Wetenschappen van de Technische Hoogeschool, daartoe uitgenoodigd door het College van Curatoren, de volgende prijsvraag uit:

De afdeling vraagt:

Een studie van de in de acoustiek in gebruik zijnde eenheden en een proeve van normalisatie op dit gebied.

De beantwoording staat voor alle belangstellenden open. De antwoorden op de vraag moeten met een andere hand dan die van den inzender (of inzenders) of met een schrijfmachine zijn geschreven in de Nederlandsche, Fransche, Duitsche of Engelsche taal, en vóór den 1en December 1936 zijn ingeleverd in het Laboratorium voor Technische Physica der Technische Hoogeschool, Mijnbouwplein 11 met opgave van een correspondentieadres van den inzender. Zij moeten geteekend zijn met een spreuk of een ander kenteeken en vergezeld zijn van een verzegeld, dezelfde spreuk of hetzelfde kenteeken dragend briefomslag, dat een opgave van den naam en het adres van de(n) schrijver(s) bevat.

Op den 8en Januari 1937 wordt het oordeel van de afdeling over de ingezonden antwoorden afgekondigd en zoo daartoe termen aanwezig zijn, aan de(n) schrijver(s) van het meest voldoende antwoord een gouden eerepenning of een belooning in geld ten bedrage van de waarde van den penning uitgereikt.

Namens de Afdeling der Algemeene Wetenschappen van de Technische Hoogeschool,
Prof. H. J. VAN VEEN, Voorzitter.
Prof. Dr. C. ZWIKKER, Secretaris.

Het Bestuur der Mijnbouwkundige Vereeniging heeft zich als volgt samengesteld:

G. N. de Laive,	President.
D. J. Knuttel,	Secretaris.
A. L. Haighton,	Penningmeester.
P. Wintgens,	Archivaris.
A. J. Koch,	Commissaris.

Namens het Bestuur:
D. J. KNUTTTEL,
Secretaris.

AGENDA.

GEBOUW VOOR KUNSTEN EN WETENSCHAPPEN.

Zondag v.m.	15 Maart	10.30 uur,	Instituut voor Arbeidersontwikkeling.
Woensdagav.	18 „	8.15 „	„ „ „ Abonnements Concert-Diligentia, Dirigent: John Barbirolli. Solist: Adolf Busch (Viol).
Donderdagav.	19 „	8.00 „	„ „ „ De Jonge Spelers.
Zaterdagavond	21 „	8.15 „	„ „ „ Dansavond Argentina.

VAK-VEREENIGINGEN

Civiel- en Bouwkundig Studenten Gezelschap „Practische Studie.” Civiele Afdeling.

Inleidende Lezing met lichtbeelden, op Maandag 16 Maart, in het Gebouw voor Weg- en Waterbouwkunde, 20 uur, door: Ir. J. A. Brinkman, over: „De bouw van het Feijenoordstadion te Rotterdam”.

Excursie op Woensdag 18 Maart, naar het Feijenoordstadion te Rotterdam.

Vertek per autobus van Weg- en Waterbouwkunde 13 uur. Kosten f 0.50, te voldoen in de bus.

Lijst sluit Dinsdag 17 Maart om 12 uur.

Namens het Bestuur:

W. A. WICHERS HOETH, *Secr.*

Civiel en Bouwkundig Studenten Gezelschap „Practische Studie”.

Excursie naar Frankrijk per autocar onder leiding van Prof. Slothouwer.

Dinsdag 14 April, den Haag-Antwerpen-Gent.

Woensdag 15 April, Gent-Amiens-Beauvais-Rouen.

Donderdag 16 April, Rouen-Caen.

Vrijdag 17 April, Caen-Mont St. Michel.

Zaterdag 18 April, Mont St. Michel-Chartres-Versailles.

Zondag 19 April, Versailles-Parijs.

Maandag 20 April, Parijs.

Dinsdag 21 April, Parijs-Fontainebleau.

Woensdag 22 April, Parijs-Chantilly-Compiègne-Laon.

Donderdag 23 April, Laon-Brussel-den Haag.

Hieraan kunnen 14 studenten deelnemen, waarvan 10 bouwkundigen en 4 civielen.

De totale kosten van alle hotels, alle maaltijden en den autocar zijn berekend op f 98.—

Het is mogelijk eenige toelagen uit het Excursiefonds te geven van f 45.—, zoodat de totale kosten voor deze 10 dagen slechts f 53.— zouden worden.

De definitieve lijst wordt opgemaakt ingevolge de data van aanmelding bij Prof. Slothouwer.

Eventueel kunnen enkele belangstellende niet-studenten meegaan.

Namens het Bestuur:

W. A. WICHERS HOETH,
Secr. Civ. Afd.

P. LEUPEN,
Secr. Bwk. Afd.

REPETITOREN

ELECTROTECHNIEK, alle vakken behalve Electriciteitsvoorziening en Radio, bij Ir. D. Goedhart, ass. T.H. Hugo de Grootstr. 85, Delft.

WISKUNDE, ook BESCHRIJVENDE MEETKUNDE (ook groeplussen) bij A. Th. Sedee, Leeraar Gymnasium, Waalsdorperweg 37, den Haag, tel. 775264. (Van station H.S.M. te bereiken met buslijn R.)

WISKUNDE, ook BESCHRIJVENDE MEETKUNDE en THEORETISCHE MECHANICA bij Ir. W. J. Vollewens, c.i., (oud-assistent T.H.) Hoornbruglaan 84 te Rijswijk (Z.-H.), Tel. Den Haag 118393.

WISKUNDE, NATUURKUNDE, MECHANICA, KL. VIERKANTEN bij Dr. Ir. E. H. M. Beekman, Maarten Trompstraat 25.

WISKUNDE, MECHANICA'S, THERMODYNAMICA, THEORIE VAN MAXWELL, WISSELSTROOMTHEORIE, bij Dr. Ir. P. M. Verhoeckx, Adriaan Pauwstraat 17, den Haag, telef. 551634. (Van station H.I.J.S.M. te bereiken met lijn 10 of 11).

ELECTROTECHNIEK en WISKUNDE bij Ir. M. van der Veen, assistent T. H., Cornelis Trompstraat 60, Delft.

WISKUNDE, THERMODYNAMICA, MECHANICA bij Ir. J. F. Schuh, van Boetzelaerlaan 28, 's-Gravenhage. (Van station te bereiken met lijn 11).

Voor deelname aan deze rubriek (25 plaatsingen voor f 25.—) wende men zich tot de Admin. van „De Spiegel”, Hippolytusbuurt 4, Tel. 160.

KLEINE FEESTPRELUDE.

En zoo ik dan over het Apollo-feest zou schrijven, moet mijn phantasie te hulp komen en dat, wat toch al zoo kleurrijk en opwindend is, nog sterker uitbeelden voor mijn geestesoog.

Reeds in den middag rijden door Delft gehuurde auto's rond met gerokte heeren, die onwennig aan het vreemde stuur trekken.

In de huizen staan ze, half aangekleed nog, te morrelen aan het singleend dasje, leggen er driebubbele knopen in en rukken dan het heele kunstige vlechtsel weer uitelkaar, om opnieuw te beginnen. Tenslotte komt er een deskundig vriendje binnen, dat, dank zij grootere handigheid reeds praat in zijn volle zwart-witte pracht en het ongelukkig slachtoffer dit moeilijke obstakel helpt overwinnen. Of wanneer zij niet zoo gelukkig zijn en eenzaam doorprutsen aan het ding tot er niets meer overblijft van wat eens een stevig wit lintje was, maken zij zich met de gelatenheid der zwaarbeproefden verder klaar en loopen dan met opgezette kraag naar een heerenmodemagazijn, waar een gediensige juffrouw, na hen een nieuw exemplaar verkocht te hebben, het ook om de hals vleit en zonder eenige moeite, haast spelend er een vlindertje uitslaat.

Volledig uitgedost, zwermen zij dan uit in auto's en taxi's, naar de huizen, waar lief glimlachende meisjes hen wachten of zullen laten wachten in een nog eens extra opgeruimde en gestofte salon. Daar komen ze binnen met den hoogen hoed en de rechterhandschoen beide in de linkerhand geklemd en buigen tegen mevrouw, die prijkt in een fauteuil aan den haard. Hij brengt haar, die langzaam en statig verrijst een hand en informeert naar den toestand van zijn dame op een wijze, die niet verraadt, dat het hem zeer welgevallig zou zijn, zoo ze ook op tijd was en een beetje opschoot.

Om het lange wachten te onderbreken, verschijnt over vijf minuten pa en leidt na de begroeting, het gesprek van het „U-bent-dus-werktuigbouwkunde-student” naar concreter onderwerpen, maar tenslotte . . . komt Zij binnen, de lang verbeide. Opslag is het lange wegblijven vergeven, door deze stralende entrée. Als een engeltje komt ze uit de hemel dalen, jeugdig en slank en brengt met zich een wolk van frischheid in de bedompte Zondagmiddag-visite-kamer.

„En nou weg,” denkt hij. Maar nee, toch nog even de zin waarin hij bezig is, afmaken. Maar dan is het leed geleden en begint het eigenlijke.

Zorgzaam wordt het meisje gehuld in bont en zware stof en gestouwd op de nauwe bank van het vehikel, zoo, dat ook geen plooi tje er onder lijden zal.

Voort naar de verzamelplaats, waar de vriendjes reeds lang zullen zijn samengestroomd met hun buit. Ze zullen er al achter het beleefde glas port en sherry zitten en hem aankijken met een Wat-ben-je-weer-laait-blik.

Maar, als ze na zwijsend eenige minuten zich wringen door de nauwe Delftsche straten, aangekomen zijn voor het stille huis, het eerste centrum van de feestvreugde, straalt zelfs geen licht door de ramen naar buiten.

Nog niemand dus.

„We zijn de eersten, zegt hij, dat had ik nooit gedacht.”

„Oh, zegt zij, waren we dan nog maar even thuis blijven zitten.”

Maar dat hebben ze nu eenmaal niet gedaan en dus beklimmen ze maar als eersten den steilen trap en treden, na eenig ingewikkeld langs elkaar geschuif, de kamer binnen.

Die is donker, maar hij vindt, langs bekende weg, snel de knop en schrikt een schemerlamp op uit haar sluimering in het diepe schemerduister. Aan de oogen van het meisje vertoont zich de wereld van een onbekende kamer, die, als de doorgevoerde vertegenwoordiging van een individu haar vreemd ongewoon aandoet. Wel bestaat er tusschen alle woonvertrekken der studenten de oppervlakkige analogie van het bureau, de teekentafel, de luie stoelen bij de kachel en de divan, maar verder, dan het Corps diploma gaat die niet.

En waar zij ophoudt begint de afwisseling, een verscheidenheid van uitersten, van persoonlijke toespitsing, zoowel als van de eenvormigheid der burgerlijke-studentikositeit, die zijn kamer maakt tot een verwarmde kleine-stads-bioscoop-foyer met reclameplaten van Marlene en Richard Tauber.

Ongetwijfeld heeft ze het laatste verwacht. „Echt, zoo iets echt studentenachtigs, om je wanden zoo leuk te versieren.”

Daarom kijkt ze wat onwennig rond in dit schaduwrijk vertrek, waar donkere etsen hangen, naast groote opnamen van Gothische gewelven. Op de schoorsteenmantel ontbreken de Tokayerflesschen, er is zelfs geen bureau. Teleurgesteld ziet ze om naar haar cavalier, die juist de kurk trekt uit een sherry-flesch.

Zeg, waarom hebben jullie deze kamer genomen om bij elkaar te komen?

Hij ziet niet begrijpend op, kijkt dan weer naar de, al is het dan maar sherry, toch begeerlijke flesch en antwoordt: Oh, nergens om. Waarom?

Ik vind 'em niet gezellig, zoo houterig. Vorig jaar, herinner ik me bij Jan, dat was een fijne kamer.

Hij, al trekkende: Waar was dat dan?

Met een klap komt de kurk van de flesch, prettige onderbreking in dit deprimeerende gesprek.

Hoor je, er houdt een auto stil. Dat zullen Piet en Jaap wel zijn. Even heerscht er gespannen afwachting binnen. Voor haar vier, voor hem twee nieuwe gezichtspunten van het feest. Het oogenblik komt nader. Gebel, de deur gaat open, gestommel en stemmen op de trap, garderobe . . . het gordijn trilt even als er aan de deur gemorreld wordt, dan gaat die open en de situatie wordt ingewikkeld.

Voorstellen, vooruit — Mag ik me even — Juffrouw — Oh — zeker. — Hé, Ellen ben jij het. — Ik wist niet. — Dat is toevallig zeg. — Zeg Jaap. — Dat had je ook wel eens kunnen zeggen.

Het proces van introduceeren is voorbij, het gezelschap, dat ondertusschen is neergestreken, blaast even uit van de laatste vermoeienissen en maakt van de gelegenheid gebruik, elkander eens op te nemen.

De heeren zijn daar vlug mee klaar, ze beschouwen de voorkeur van hun vrienden met grooter of kleiner appreciatie en beginnen dan vastberaden stemming te maken.

De dames maken ook korte metten met de heeren, maar als verraderlijke roofdieren sluipen haar blikken over de soortgenooten, ieder detail proevend tusschen tong en verhemelte als een verfijnde wijnkenner. Geen taal, noch teeken op haar gezicht verraadt, wat zij denken. Niemand let op hen, de critiek, die ze in stilte op elkaar uitoefenen, is een onderonsje.

De heeren hebben al feest en spreken tegen elkaar, over hoe laat dit en dat en wat dacht jij van hoe en waar.

Heel sporadisch nog, klinkt de vrouwenstem soms mee. Eerst tegen haar geleider, dan tegen de andere mannen en tenslotte zoo voorzichtig en ontflopend als een worstelaar, die een vaste greep op zijn tegenstander zoekt, ook tegen de soortgenooten.

Gelukkig maar dat de wereld zoo is ingericht, dat het meestal de meisjes zijn, die elkaar niet kennen en overgeleverd worden aan de keuze van vrienden harer cavaliers.

Het komt wel eens voor, dat een man wordt voorgesteld aan de gast van de vriendin van zijn meisje, en zoo een heele feestkring door. Hij zit zich te verbijten; zijn gezicht is niet zoo uitgesleten voor emotie's. Je kan het hem aanzien, dat hij zijn gezelschap een samenraapsel vindt.

Nu is er niets wat te wenschen over laat. Er branden kaarsen, er zijn sigaretten in overvloed, ook de dames drinken een glaasje; er wordt over en weer gepraat. Maar toch heeft de toestand zich nog niet geconsolideerd.

Als door radio-activiteit voelen ze van elkander aan, wat de ander denkt.

— Wat kijk jij brutaal. — Wat een idiote feestjurk heb jij aan. — Bah, een jongenskop.

Misschien, dat de gewoonte van de bonte rij, daarom gewoonweg onbedreigd is, omdat tusschen deze centra van venijn en afgunst, neutrale strooken noodzakelijk zijn. Anders was men toch aan dinertafels reeds lang er toe overgegaan om het paar tegenover elkaar te zetten, dan kan een heer of dame, zonder tot onbetamelijke geschreeuw over te gaan, ook tegen hun of haar sexe-gelijken spreken. Maar dit laatste blijkt helaas een abstractie, een leege mogelijkheid, zooals er zooveel te stellen zijn.

De bonte rij, een gewoonte geworden en gebleven, dank zij het feit, dat de vrouw ondanks uiterlijke beschaving niet voor evolutie vatbaar is, blijft dan ook in dit geval gehandhaafd. En ieder vindt het prettig.

De heeren de feestvreugde, de sherry, de port, de zoute bollen en de sigaretten; de dames de moeite die haar cavalier zich geeft om haar aangenaam bezig te houden en het bewustzijn het „beste” meisje in de kring te zijn.

Zoo gaat eenige tijd voorbij onder genoegelijke kout.

Een van de dames schijnt veel van muziek te weten, ze vraagt:

Maar wat wordt er vanavond nu eigenlijk gespeeld?

Dat heb je nu nog niet eens vertelt Piet? Piet weet het echter niet, maar hij gelooft, dat het goed is.

Nu komt de overigens zwijzame Albert uit de hoek schieten en hijgt met stooten het programma op. Ellen luistert verstandig toe en merkt op: „Oh, ja? En speel jij mee?”

Albert knikt gretig, als kan hij er een stuk koek mee verdienen.

Maar reeds overstemt het vulgus, dit korte, maar „muzikale” gesprek, zoo echt iets voor wij, die er in zitten,” met het: Weet je nog toen ik een boom ramde. Nou, wat hebben we toen gepeerd. Dit vinden de meisjes direkt erg grappig en ze willen weten, wat „peren” is, waarop de snelste rijder hen uitlegt, dat dit „snel rijden” beteekent. Een wil hooren of ze nog meer van die leuke uitdrukkingen hebben.

Maar nu maakt Jaap plotseling een wat bruusk eind aan de gezelligheid, door mede te deelen, dat hij naar het Officieele Gedeelte moet en dat het tijd is te gaan, etc.

De opzet van zijn uitval slaagt. Het gezelschap is overdonderd en accepteert het voorstel, vooral dank zij de steun der dames,

BIOGRAFIE.

Weer een avond gaf „Kunst aan het Volk” blijk van de goede keuze die zij dikwijls weet te doen uit de tooneelstukken die in Holland worden opgevoerd. „Biografie” staat juist op dat intellectuele peil, dat tegenwoordig zoo bijzonder op prijs wordt gesteld. Vlot en boeiend van dialogen, humoristisch en dikwijls zelfs komisch, geeft het ons toch een goede kijk op eenige min of meer ontwikkelde Amerikanen, waardoor het boven het gewone type van comédie uitsteekt.

De hoofdpersoon is een schilderes, die behalve dat zij goed schildert, nog mooi is, geestig, muzikaal, en op een zuiver vriendschappelijke manier weet om te gaan met haar talloze vrienden.

De schrijver N. S. Behrman geeft ons met de figuur van Marion wel een heel wat bekoorlijker type Amerikaansch meisje, dan de „snapper”, die wij kennen uit „Gentlemen prefer Blondes” of een dergelijk boek.

Als schilderes is het Marion heel voorspoedig gegaan in de wereld. Op een reis naar Rusland heeft zij portretten gemaakt van eenige belangrijke Sowjets, en dit is haar beste reclame. Alle mogelijke Amerikaansche millionnaires willen zich in dezelfde verf vereeuwigen zien als waarmee zij de Russen heeft geschilderd.

Zoo komt zij met allerlei beroemde mannen in aanraking, ze

die al bang werden, dat haar cavaliers het borrelen aangenamer begonnen te vinden, dan „Haar uitgaansavond”. Nu worden ze gezellig in haar bontmantels geheschen en gaat het verder. Het licht wordt uitgedraaid. De kaarsen branden; het zijn slechts stompjes, die langzaam sterven. Het licht kwijnt als de violen in de Abschiedssymphonie.

S. K.

is „in de mode”, en daarom is het ook geen wonder, dat een redacteur van een magazine daar goede munt uit wil slaan. Hij vraagt haar tegen een enorme belooning haar biografie te mogen opnemen in zijn tijdschrift. Deze redacteur wordt zeer sterk getypeerd: een Streber, die zichzelf heeft opgewerkt, cynisch en vol haat staande tegenover de maatschappij, ruw en zakelijk, waardoor hij zijn groote gevoeligheid weet te verbergen. Marion doorziet hem al heel gauw, en vat liefde voor hem op. Ze besluit haar biografie te schrijven, om hem daarmee tevens een plezier te doen. Maar direct stuit zij op een moeilijkheid.

Haar eerste liefde gold een vrindje uit de provincie, die het ondertusschen ver geschopt heeft. Hij is candidaat voor den Senaat in Washington; openbaringen uit zijn jonge jaren zouden hem duizenden stemmen kunnen kosten. Toevallig bezoekt hij in deze tijd Marion, om zijn portret te laten maken, en hij smeekt haar, hem uit haar herinnering te schrappen. Hij is bovendien verloofd met de dochter van een krantenmagnaat, en ziet ook daar de grootste moeilijkheden rijzen. Marion kan niet besluiten wat zij zal doen, doorgaan met haar biografie, of het manuscript vernietigen. Maar als zij ziet, hoe het geluk van haar jeugdvriend dreigt ineen te storten, gooit zij haar mémoires in het potkachelkje, dat meer schilderachtig dan Amerikaansch midden in het atelier staat te pronken. Voor den redacteur is dit een vreeselijke slag, want de biografie is voor hem heel wat meer geworden dan iets waar geld in zit. Hij wil daarmee de wereld van hypocritisch fatsoen treffen, die hij veracht en haat. Marion ziet tot haar schrik en verdriet dat het in dit geval onmogelijk is, haar levensideaal na te leven, nl. iedereen zoo gelukkig mogelijk te maken, er is maar één uitweg: de vlucht. Ze maakt gebruik van het heerlijke voorrecht, dat haar Bohémien bestaan meebrengt: terwijl wij in de ellende zouden blijven ploeteren, pakt zij eenvoudig haar koffers, en zoekt een andere plaats op, waar andere vrienden haar zullen wachten!

De zware rol van Marion werd uitstekend gespeeld door Mevr. Loudi Nyhoff, die eenige jaren aan het Duitsch tooneel is geweest.

We zullen hier niet de andere acteurs afzonderlijk nagaan, omdat zij allen zóó fijn en natuurlijk speelden, dat men zou meenen dat zij hoofdrollen vertolkten.

Biografie zal zeker nog zeer vele keeren met succes worden opgevoerd.

B. S. B.

Kleine advertentiën

1—6 regels 75 cent, elke regel meer — 12½ cent bij vooruitbetaling —

TE HUUR

ZIT- EN SLAAPKAMER,

riant uitzicht, vaste waschtabel en telef. aanwezig. Conditie nader overeen te komen.

HIPPOLYTUSBUURT 2.

NAAMLOOZE VENNOOTSCHAP
W. D. MEINEMA'S DRUKKERIJ

|| STAAT STEEDS ||
VOOR U GEREED ||

„ACADEMIA” Boekhandel en Antiquariaat
OUDE DELFT 101/103 naast Hoofdgebouw T. H. TEL. 1776

Inkoop Studietoeken Verkoop

Catalogus No. 13:

WISKUNDE — NATUURKUNDE — SCHEIKUNDE

verschijnt eerstdaags en is gratis verkrijgbaar

Firma C. MEEUWIS

DE AANGEWEEZEN HEERENKAPPER VOOR DELFT
HIPPOLYTUSBUURT 37 TELEF. 1575

Tariefverlaging : Haarknippen . . . 40 cent
Scheren 20 cent

Bij abonnement: 10% tot 20% reductie

N.V. AMERICAN STEAM LAUNDRY

B. JAXON DEELMAN - ARNHEM

SPECIALE

**BOORDEN-
WASSCHERIJ**

(OOK MET VERVANGING)

VERT. VOOR DELFT:

J. M. VAN PEPPEN,
ST. ALDEGONDESTRAAT 26.

NAAR ZIJN BOORD WAARDEERT
MEN DEN MAN

N.V. JOH. HICKENDORFF
DELFT — NIEUWE KERKSTRAAT 15a
TELEFOON 1830

Schoonmaakbedrijf en Glazenwasscherij.

Markiezen- en Rolluikenfabriek.

Het schoonmaakbedrijf voor alle gemeente-
gebouwen te Delft.

VLEESCHHOUWERIJ
SPEKSLAGERIJ
A. W. VEELTURF
PEPERSTRAAT 17 h. Koornmarkt
Telefoon 38 Postgiro 160021

DE MODERNSTE SLA-
GERIJHIER TERSTEDE
MET DE NIEUWSTE
KOELINRICHTINGEN

SPECIAAL ADRES VOOR
HEEREN STUDENTEN
VOOR FIJNE VLEESCH-
WAREN VOOR ONTBIJT
EN KOFFIETAFEL.

